

**ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕**

การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน

การอธิบายความหมายของคำศัพท์ในบทเรียน ผู้อ่านต้องใช้บริบทในการเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ จึงจะช่วยให้อ่านเรื่องได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และช่วยทำให้เข้าใจความหมายของบทหรือกรอนที่อ่านได้ และเกิดความซาบซึ้งประทับใจยิ่งขึ้น

คำศัพท์จากเรื่อง สังข์ทอง ตอน กำเนิดพระสังข์

คำศัพท์

๑. กัณดาร (กัณ-ดาน)

๒. กำดัด

๓. กิณนร (กิน-นอน)

๔. กุณท์ (กุน)

๕. เกษมศานต์ (กะ-เสม-सान)

๖. คลาไคล (คลา-ไคล)

๗. จังขาล (จั่ง-ทาน)

๘. จุติ (จ-ติ)

๙. จู๋จู๋

๑๐. โฉงเฉง

๑๑. ชลาลัย (ชน-ลา-ไล)

๑๒. ดินดาน

ความหมาย

ลำบาก แห้งแล้ง

กำลังรุ่น

อมนุษย์ในนิยายมี ๒ ชนิด หนึ่งเป็นครึ่งคนครึ่งนก
ท่อนบนเป็นคน ท่อนล่างเป็นนก อีกชนิดหนึ่งมีรูปร่าง
เหมือนคนเมื่อไปไหนมาไหนก็จะใส่ปีกใส่หางบินไป
ในเรื่องนี้เปรียบเพื่อให้เห็นว่า มีรูปร่างงดงามอรชร
อ่อนแอ่น

ไฟ

โปร่งอารมณ์ ชื่นชม ยินดี

เดินไปเคลื่อนไหวไป

มาจากคำว่า จังขาล หมายถึง ต่ำช้า

เปลี่ยนสภาพจากกำเนิดหนึ่งไปเป็นอีกกำเนิดหนึ่ง
(มักใช้กับเทวดา)

ดูถูก

อะอะเอ็ดอึ้งเป็นทำนองเกะกะเกร

แม่น้ำ

ดินที่จับตัวแข็งเป็นชั้นโดยมากเป็นประเภทดินเหนียว
เนื้อแน่นที่น้ำไหลผ่านไม่ได้ เกาะตัวแข็งอยู่ใต้ผิวดิน

๑๓. ถวิล (ถะ-หวิน)	คิดถึง
๑๔. ทับ	กระท่อม
๑๕. นางคราญ (นง-คราน)	นางงาม
๑๖. นอกชาน	พื้นเรือนที่ยื่นพ้นชายคากระเบื้องออกมา
๑๗. นาวา	เรือ
๑๘. ประหวั่น	รู้สึกหวั่นกลัว
๑๙. ผันผาย	กลับไป เดินไป
๒๐. ผ่าน	ครอบครอง เช่น ผ่านเมือง
๒๑. เพริศพราย (เพริด-พราย)	งามระยิบ
๒๒. ไพรสันต์ (ไพร-สัน)	แนวป่า
๒๓. ภาพไตร (พบ-ไตร)	ในทางวรรณคดี หมายถึง โลกทั้งสาม คือ สวรรค์ โลกมนุษย์ และเมืองบาดาล
๒๔. ภีรมย์ (พิ-รม)	ดีใจยิ่ง ยินดียิ่ง
๒๕. ม้วยมรณ์ (ม้วย-มอน)	ตาย
๒๖. มี	อีกทีก็ เสียงแซ่
๒๗. เยวามาลัย (เยา-วะ-มาน)	หญิงสาวสวย
๒๘. รั้น	ดี
๒๙. ไร่ไร	อ้อยอิ่ง
๓๐. เร็ยราย	กระจายเกลื่อนไป
๓๑. สกิล (สะ-กน)	ทั้งหมด ทั้งสิ้น
๓๒. สงกา	ความสงสัย
๓๔. สาแหรง	เครื่องใส่ของสำหรับหิ้วหรือหาบ เป็นต้น ปรกติทำด้วยหวาย มี ๔ สายตอนบนทำเป็นหูสำหรับ หิ้ว สอดไม้คานสำหรับตอนล่าง ขัดกันเป็นสี่เหลี่ยม สำหรับวางกระจาด
๓๕. อางขนาง (อาง-ชะ-หุนาง)	อายุ ขวยเขิน
๓๖. อาจิญ (อา-จิน)	เป็นปรกติ เสมอ ๆ